

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ♣ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראייה-proof
--	---

		Talmud Navigator																
		א ב ג ד ה ו ז ח ט י כ																
גיטין-מי שאחזו	מאימרא																	
אלא בפירי.	מאן דאמר											!	◇	עא.				
חרש שיכול לדבר מתוך הכתב, כותבין ונותנין גט לאשתו.	רב כהנא אמר רב:												■	◇	עא.			
מאי קא משמע לן?	רב יוסף:											ז	◇	עא.				
נשתתק, ואמרו לו לכתוב גט לאשתך והרכינן בראשו, בודקין אותו שלשה פעמים, אם אמר על לאו לאו ועל הן הן - הרי אלו יכתבו ויתנו	תנינא:												■	ז	◇	עא.		
אלם קאמרת? שאני אלם	אמר ליה רבי זירא:												!	◇	עא.			
מדבר ואינו שומע - זהו חרש, שומע ואינו מדבר - זהו אלם, וזהו הרי הן כפקחין לכל דבריהם.	דתניא:												■	!	עא.			
וממאי דמדבר ואינו שומע זהו חרש, שומע ואינו מדבר זהו אלם?													ז		עא.			
דכתיב: (תהלים ל"ח) ואני כחרש לא אשמע וכאלם לא יפתח פיו.													!		עא.			
ואי בעית אימא, כדאמרי אינשי: אישתקיל מילוליה.													!		עא.			
אי קשיא לי הא קשיא לי	רבי זירא:												ז	◇	עא.			
(ויקרא ה) אם לא יגיד - פרט לאלם שאינו יכול להגיד	דתניא:													■	ז	◇	עא.	
אמאי? הא יכול להגיד מתוך הכתב														ז		עא.		
עדות קאמרת? שאני עדות, דרחמנא אמר: מפיהם - ולא מפי כתבם.	אמר ליה אבוי:													!	◇	עא.		
כשם שבודקין אותו לגיטין, כך בודקין אותו למשאות ולמתנות, ולעדיות ולירושות	מיתיבי:													ז	◇	עא.		
קתני מיהת עדיות														■	ז		עא.	
בעדות אשה, - דאקילו בה רבנן.	רב יוסף בר מניומי אמר רב ששת:													!	◇	עא.		
והא קתני ירושות														■	ז		עא.	
ירושת בנו הבכור.	רבי אבהו:													!	◇	עא.		
קתני מיהת למשאות ולמתנות														■	ז		עא.	
מאי לאו לעלמא														ז		עא.		
לא, לדידיה.														!	◇	עא.		
חרש, לא הלכו בו אחר רמיותיו ואחר קפיצותיו ואחר כתב ידו אלא במטלטלין, אבל לא לגיטין	מיתיבי:														■	ז	◇	עא.
תנאי היא															!	◇	עא.	
במה דברים אמורים - בחרש מעיקרו, אבל פיקח ונתחרש - הוא כותב והן חותמין.	דתניא, אמר רבן שמעון בן גמליאל:														■	!	◇	עא.
וחרש מעיקרו לא? כשם שכונסה ברמיהו כך מוציאה ברמיהו															ז		עא.	
אי באשתו ה"נ, הכא במאי עסקינן - ביבמתו.															!	◇	עא.	
יבמתו ממאן?															^		עא.	
אילימא דנפלה ליה מאחיו חרש															!		עא.	
כשם שכניסתה ברמיהו כך יציאתה ברמיהו															ז		עא.	
אלא דנפלה ליה מאחיו פיקח.															!	◇	עא.	
ואיבעית אימא: לעולם דנפלה ליה מאחיו חרש, וגזירה אחיו חרש אטו אחיו פיקח.															!	◇	עא.	
אי הכי, אשתו נמי															ז		עא.	
יבמתו ביבמתו מיהלפא, אשתו ביבמתו לא מיהלפא.															!		עא.	
ומי גזרינן חרש אטו פיקח?															ז		עא.	

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום וחזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story key-מקרא:	statement-מימרא ⚡ קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ■ ראיה-proof
--	--

ג'טין-מי שאחזו		Talmud Navigator										
מימרא	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
שני אחין חרשין נשואין שתי אחיות פיקחות או שתי אחיות חרשות או שתי אחיות אחת פיקחת ואחת חרשת, וכן שתי אחיות חרשות נשואות לשני אחין פיקחין או לשני אחין חרשין או לשני אחין אחד פיקח ואחד חרש - הרי אלו פטורות מן החליצה ומן היבום, ואם היו נכריות - יכנסו, ואם רצו להוציאן - יוציאן אלא, מהורתא כדשנין מעיקרא.	והתנן:	⚡	■									◇
הלוקן עליו חבירו על רשב"ג.	רבי יוחנן:							■				◇
אף אנן נמי תנינא:	אביי:							⚡				◇
נישטת - לא יוציא, נתחרש הוא או נשתטה - לא יוציא עולמית	[תנינא]							⚡	■			◇
מאי עולמית? לאו אע"ג דיכול לדבר מתוך הכתב.								⚡				◇
אי לאו דאשמועינן ר' יוחנן, הוה אמינא, רשב"ג לפרושי טעמא דת"ק הוא דאתא, ומאי עולמית? אע"ג דחזינא ליה דחריף אי נמי, לכדרבי יצחק	רב פפא:											◇
דבר תורה שטעה מתגרשת, מידי דהוה אפיקחת בעל כרחו, ומה טעם אמרו אינה מתגרשת? שלא ינהגו בה מנהג הפקר.	דא"ר יצחק:											◇
אמרו לו נכתוב גט לאשתך ואמר להן כתובו, אמרו לסופר וכתב ולעדים וחתמו, אע"פ שכתבוהו וחתמוהו ונתנוהו לו וחזרו ונתנו לה - הרי הגט בטל, עד שיאמר לסופר כתוב ולעדים חתומו.												■
טעמא דלא אמר תנו, הא אמר תנו - נותנין												◇
מני?												^
ר"מ היא												!
מילי מימסרן לשליח	דאמר: [רבי מאיר]											◇
עד שיאמר לסופר כתוב ולעדים חתומו	אימא סיפא:											◇
אתאן לר' יוסי												◇
מילי לא מימסרן לשליח	דאמר: [רבי יוסי]											◇
רישא ר"מ וסיפא רבי יוסי?												◇
איך, רישא ר"מ וסיפא רבי יוסי.												◇
כולה רבי מאיר היא, והכא במאי עסקינן - דלא אמר תנו.	אביי:											◇
אי הכי, עד שיאמר תנו מיבעי ליה												◇
אלא הכא במאי עסקינן - דלא אמר לבי תלתא.												◇
א"ה, עד שיאמר לשלשה מיבעי ליה												◇
אלא כולה רבי יוסי היא, והכא במאי עסקינן - דלא אמר אמרו.												◇
אי הכי עד שיאמר אמרו מיבעי ליה												◇
ועוד, מי מודה רבי יוסי באומר אמרו?												◇
כתב סופר ועד - כשר	והתנן:											◇
חתם סופר שנינו	ואמר רבי ירמיה:											◇
מתניתין מני? ר' יוסי היא, דאמר: מילי לא מימסרן לשליח	ואמר רב חסדא:											◇